

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
Românic, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu

Foaie politică.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.
(Joia apare numărul de Dumineca.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).

Un șir petit prima-dată 14 bani, a două-oadă
12 bani, a treia-oadă 10 bani.

In umbra vorbelor mari.

Răscoala Irlandezilor, de care se spune că ar fi fost sufocată pe deplin, este cea mai grăitoare și mai dureroasă dovadă pentru sinceritatea vorbelor și a lozincilor mari. De când s'a început războiul bărbații de stat ai Mării Britanii nu s'au obosit să anunțe mereu, cu prilej și fără prilej, că Anglia a intrat în luptă pentru apărarea drepturilor țării și a națiunilor mici, pentru biruința dreptului împotriva forței. Și, în vreme ce spuneau, că apără Belgia, Serbia, Muntenegrul, tot țări și popoare mici, au lăsat Irlandezilor — popor mic din împărăția Mării Britanii — posibilitatea să se răscoale. Le-au lăsat aceasta posibilitate nu prin faptul că nu i-ar fi păzit destul de bine prin măsurile militare și polițienești, ci prin ținerea lor în slujba poporului englez, prin nerespectarea celor mai sfinte dorințe juste a acestui popor iubitor de libertate.

În fața acestui fapt sunt vorbe în vânt toate vorbele mari, toate lozincile umanitare, pe cari bărbații de stat ai Angliei le-au trimbițat lumii. Ce răsunet sec au, de pildă, declarațiile cele mai proaspete ale lui Grey făcute colaboratorului dela „Daily News”, când cititorul știe că, în aceeași vreme, curge sângele căpeteniilor răsculaților din Irlanda de sub barda călăului.

Căci, de bună seamă, nu de flori de măr au hotărât să se răscoale Irlandezii, într'o vreme când în Anglia se introducea serviciul militar obligator. Iși vor fi dat ei seama ce primejdie îi paște din partea unei Anglii armate până în dinți, și de sigur un amestec străin — cum caută presa înțelegerii să explice răscoala — n'ar fi putut niciodată să pună în picioare un popor întreg, dacă cuțitul nu i-ar fi ajuns la os. Singurul motiv al revoluției din Irlanda nu poate fi decât dorința lor de-a se rupe de Anglia, care mai bine de un veac prin politica ei de asuprire și desnaționalizare, a alungat în cei cincizeci de ani din

urmă patru milioane de locuitori ai „insulei celei verzi”, silindu-i să ia drumul pribegiei în America. Din opt milioane de suflete câte număra Irlanda la 1840, azi abia a rămas ceva peste patru milioane.

Dacă lozincile bărbaților de stat ai Mării Britanii ar fi adevărate, ce le-ar fi fost mai ușor decât ca, la izbucnirea războiului cel puțin, să introducă în împărăția lor reformele drepte și nouă, a unei lumi noi, pe cari vor să le hărăzească altor popoare mici. Să fi dat Irlandei parlament și guvern independent, așa cum hotărâse legea ce trecu încă înainte de războiu prin camera deputaților.

Cine dorește sincer o reformă, începe cu sine însuși; cine vrea să fie crezut că-i apostolul libertății, aceasta libertate o înfăptuește mai întâi cu cei cari sunt mai aproape de el. Și, de Anglia e mai aproape Serbia sau Muntenegrul decât Irlanda?

În presă s'au putut citi adeseori știri despre răscoale în Indii, dar aceste nu s'au adevărit. În schimb ne-am trezit cu revolta celor de-acasă, din însuși sinul Mării Britanii, cu răscoala Irlandezilor. Din uriașul imperiu colonial al Angliei, s'au mișcat cei mai mulți, cei cari țineau posibilitatea să priceapă mai bine țintele pentru cari a intrat în luptă poporul englez.

Irlandezii au văzut ce se ascunde sub lozincile frumoase ale conducătorilor Mării Britanii. Ei au priceput, că de dragul principiilor altruiste nici un popor nu intră în hora morții, cu atât mai puțin Englezii. Nu putem ști, poate, vor fi fost conducătorii irlandezi cari să fi spus guvernului englez: dați-ne mai întâi noaună independența și vom lupta alături cu voi ca s'o câștigăm și pe seama altora, cum spunem că-i ținta războiului. Nefiind ascultați își vor fi zis: facem deci cea din urmă încercare. Știm că de veți birui voi, independența noastră e pentru totdeauna pierdută.

Și după multe alte revoluții, a izbucnit la Dublin cea din anul Domnului 1916. Se 'nțelege, în împrejurările de azi, când și în Anglia fiecare om e al guvernului și are o pușcă, revoluția lor a fost repede zugrumată. Nu de mult citisem în „Budapesti Hir-lap” un articol, în care autorul, esplîcând pentru ce nu s'au resculat popoarele asuprite în Rusia, spunea că vremea de războiu, când statul dispune de-o atât de enormă putere militară, e cea mai nepotrivită pentru revoluții. Răscoala din Irlanda a confirmat pe deplin vederile aceluia autor. Vor fi știut poate și Irlandezii că se jertfesc în zadar, în viața popoarelor sunt însă clipe când judecata limpede se clatină și rămâne la conducere sentimentul.

Răscoala lor va rămânea însă un document istoric pentru sinceritatea de care-i condusă politica Angliei, și peste tot pentru sinceritatea vorbelor mari. Lozincile mari răsar din mintea și inima oamenilor mari, și lupte mari s'au dat pentru izbânda lor când aceste lupte au fost începute de însăși masele popoarelor, nu poruncite de bărbații de stat, ca Asquith sau Sasonow. Zadarnic răsună, acum pe urmă, cuvinte mari din gura lui Grey, toată lumea știe dela începutul conflictului european, care e motivul ce-a împins-o pe Anglia în războiu: teama de puterea comerțului și industriei germane, teama să nu-și vadă coloniile pierdute și dominația mărilor smulsă din mână. Vorbele mari au rămas paravan bun numai pentru cei cari n'au o judecată proprie. Egoismul omenesc e urât și s'ar ascunde bucuros sub cele mai strălucitoare vestminte, dar, durere, viața și istoria ne arată, că motivele pentru cari se încaieră popoarele sunt cu mult mai prozaice.

Ofensiva împotriva Italianilor.

Budapesta 23 Maiu. Trupele noastre înaintează neconținut. — Eri au ocupat întreg platoul dela Lafraun, vârful dela Mandriolo și ținutul spre vest dela acesta. Armata moștenitorului de tron a cucerit linia dela Monte Tornero. Până acum am luat cu totul dela Italiani 23,883 prizonieri și 170 tunuri.

Sesiunea generală a Academiei Române.

Duminea trecută după amiază s'a făcut, cu o solemnitate deosebită, deschiderea sesiunii generale a Academiei Române, sesiunea 1916—1917.

La ședința de deschidere asistă aproape toți d-nii membri activi și corespondenți aflați în Capitală și un public numeros.

Prezidează d. profesor dr. C. I. Istrati, președintele Academiei, asistat de d. Iacob Negruzzi, secretar general.

D. profesor dr. Istrati a spus că sesiunea ce se deschide are un interes deosebit deoarece în cursul ei se împlinesc 50 ani dela înființarea Academiei Române. Serbarea pe care se cuvenea s'o organizăm spre a comemora un fapt așa de important am amânato, din cauza împrejurărilor neprielnice în cari ne aflăm.

Vom face însă această serbare într-o zi pe care o sperăm apropiată și care va fi negreșit o zi mare în istoria neamului nostru, ale cărui aspirațiuni vor fi împlinite.

Academia Română datează din anul 1866, când C. Rosetti a adresat un raport în care cerea înființarea »Societății literare române«, devenită mai pe urmă Academia de azi.

În componerea pe care Academia o avea în primul timp intrau reprezentanți ai tuturor ținuturilor locuite de Români și anume 3 din Transilvania, 3 din Banat, 2 din Maramurăș, 2 din Bucovina, 2 din Basarabia, 2 din Macedonia.

D. dr. Istrati a exprimat via recunoștință a membrilor instituției pentru toți acei cari au luptat pentru înființarea și ridicarea Academiei Române. D. sa a exprimat dorința ca într'un volum special să fie publicate biografiile tuturor înaintașilor cari s'au străduit să consolideze Academia. În acest volum vor figura și donatorii, cari au contribuit într'o simțită măsură în acest scop. Între acești sprijinitori. G. Rosetti, Gh. Chițu, V. A. Urechii și D. Sturza vor rămâne neuitați.

Cultura românească datorează foarte mult lui Gheorghe Lazăr, ca și Academia Române, care în vremurile de nesiguranță, a fost un dreptar valoros și neobosit. Nu încapem îndoială că și de acum încolo activitatea Academiei se va manifesta cu aceeași rodnicie.

Arătând în linii generale opera pe care Academia Română a săvârșit o în tinăra noastră țară. — de așa de puțin timp organizată. — d. profesor dr. Istrati a urât instituției succese din ce în ce mai mari, iar MM. LL. Regele Ferdinand și Regina Maria o domnie glorioasă.

Salutând apoi pe colegii de peste hotare, d. președinte al Academiei a declarat deschisă sesiunea 1916—1917.

D. Iacob Negruzzi, secretarul general al Academiei a citit apoi raportul general privitor la lucrările efectuate de instituție în cursul expiratei sesiuni.

Raportul începe cu elogiul făcut spiritului tutelar al Regelui Carol, acela care, conducând vreme de aproape 50 de ani destinele neamului românesc, n'a uitat o singură clipă ce interes datorează unei instituții ca Academia Română. Acelaș cald prinos de recunoștință a fost adus memoriei regretatei Reginei Elisabeta, neobosită în munca depusă pentru propășirea poporului român în toate domeniile. Carmen Sylva a luat o parte activă la lucrările instituției, onorând unele ședințe cu prezența Ei.

Academia a avut marea bucurie de a sărbători 40 ani dela nașterea M. Sale Regina Maria, Ea însăși o distinsă literată și artistă și o caldă sprijinitoare a artei și literaturii.

În cursul trecutei sesiuni s'a înregistrat stingerea regretaților membri activi I. M. Moldovan și N. Gane. a membrilor onorari Head Barcla, Charles Bouchard, dr. Paul Ehrlich și Ernest Ludwig și a membrilor corespondenți N. Culiianu, Virgil Oniț și M. Romniceanu.

În expirata sesiune sa'au ținut 24 ședințe ordinare, una extraordinară și 10 publice. În ședințele publice au făcut lecturi și comunicări d-nii N. Iorga, dr. G. Marinescu, dr. V. Babeș, V. Pârvan, M. C. Șutzu, C. Giurescu, S. Mehedinți și I. Bianu.

Academia Română a publicat în sesiunea 1915—1916 o serie de lucrări din »Arnalele« ei, în »Memoriile secțiunii literare«, »Memoriile secțiunii istorice« și »Memoriile secțiunii științifice«.

Biblioteca Academiei s'a îmbogățit simțitor în acest interval, adăugându-i-se în total 6934 volume și broșuri, un mare număr de atlase hărți, stampe și portrete, volume manuscrise, documente, fotografii, albumuri, monete și obiecte de muzeu.

O serie de donațiuni au fost făcute și anul acesta Academiei, în fruntea lor stă aceea de 600.000 lei lăsată de regretatul Rege Carol.

Premiile publicate anul acesta pentru lucrări tipărite sunt în număr de 4 și anume: Năsturel, Adamachi, Lazăr și Demostene Contantinidi și alte 4 premii pentru lucrări cu subiecte date, premii din fondurile: Alex. Ioan Cuza, Adamachi, Heliade-Rădulescu și Năsturel.

Ședința de deschidere a noiei sesiuni a Academiei — la care au participat și d-nii I. G. Duca, ministru al instrucțiunii publice și C. C. Arion, fost ministru la acest departament. — a durat până la orele 4 jumătate.

DEPEȘI

Luptele dela Salonic.

Milano. — După cât află ziarul »Secolo« din Salonic, cea mai mare parte a trupelor anglo-franceze au părăsit deja tabăra fortificată, spre a lua poziție pe frontul dintre Florina și Serres. Armata stă acum în neînterupt contact cu dușmanul. Pe unele locuri depărtarea dintre armate nu este mai mare de patru kilometri.

În vreme ce comandamentul stabilește planul de acțiune, soldații îndreaptă drumurile, spre a ușura transportarea tunurilor și a proviantului. Lupta s'a mărginit până acum la canonada zilnică a artileriei și la hărțuiriile cavaleriei. Astfel în 11 Maiu artileria germană a bombardat satul Moiadag cu vre o 30 granate de calibru mare, cu cari a omorât 14 locuitori greci. Despre poziținea trupelor dușmane, corespondentul lui »Secolo« spune, că între lacul Doiran și râul Vardar sunt trupe nemțești, dela Vardar până la Monastir și din stânga Vardarului până la Xanti trupe bulgărești.

Svonurile de pace.

Milano. — Giornale d'Italia scrie un articol prim despre stăruințele Germaniei, de-a face pace. În articol se spune, că a încheia pace pe baza condițiilor impuse de Germania ar însemna înfrângerea înțelegerii. De aceea observă puterile quadruplei o ținută atât de dușmănoasă față de aceste încercări.

Germania și Austro-Ungaria se nizuiesc a grăbi pacea, deoarece s'au convins, că nu-și pot asigura statornic învingerile. În ziua, în care se va fi recules Antanta, se va înfrânge rezistența puterilor centrale. Succesele de până acum ale Germaniei se explică prin pregătirile uriașe, ce le-a făcut mai înainte. Antanta a început să se organizeze serios abia după ce a izbucnit războiul și firește că efectele acestei organizații se vor învedera numai târziu. Germania o știe aceasta și de aceea stăruie pentru pace.

Situația militară și economică a Germaniei o socotește ziarul numit de critică, iar pe cea a Austro-Ungariei de desperată în vreme ce alt ziar italian »Secolo« constată cu două zile înainte de asta, că nici nu poate fi încă vorbă de o slăbire a Germaniei.

Milano. — Ministrul spaniol dela Vatican a fost primit de către Papa într'o audiență specială. Vaticanul se străduiește acum să înfăptuiască pacea cu ajutorul Spaniei, fără ca prin aceasta să disprețuiască câtuși de puțin serviciile Americii. Legăturile dintre Spania și Vatican sunt acum așa de intime, încât ar putea începe împreună o acțiune pentru pace. Se vorbește de o conferență a unor importante persoane politice neutrale, cari se vor întruni în curând, spre a pune în discuțiune chestiunea păcii.

Amsterdam. — Comentând schimbul de note dintre America și Germania, presa olandeză, privește declarația Germaniei, că e gata a face pace, ca o provocare directă la adresa lui Wilson de-a lua asupra sa sarcina de mijlocitor. Acesta va trebui să se folosească de prilejul, ce i s'a oferit, spre a auzi părerile dușmanilor, ce se războiesc. Speranța de-a face pace nu e mare, dar și o licărire mică ajunge pentru popoarele, ce ahtiază după ea.

Pace înainte de iarnă?

— Din cercurile rusești. —

După comunicatele foilor rusești, cercurile din Petersburg sunt ferm convinse că nu se va mai ajunge la o a treia campanie de iarnă.

Și în cercurile burselor dela Petersburg și Moscova se calculează serios cu o pace înainte de iarnă. Anumite acțiuni confirmă aceste presupțiuni.

Știrile aceste par a fi întrucât-va întemeiate. Eri ni s'a dat ocazia să aflăm din scrisoarea unui prizonier al nostru, că împreună cu alți soți de suferință va fi transportat din extremul Siberiei în Rusia europeană.

Acest fapt s'ar putea aduce în legătură cu una din »acțiunile« spre pace de cari vorbesc comunicatele rusești: Rușii concentrează prizonierii mai aproape de fronturi pentru cazul încheierii unei păci apropiate.

Ofensiva noastră pe pământul Italiei.

După atacurile viguroase, pe cari le-au făcut trupele noastre în Tirolul sudic firul telegrafic ne anunță zi de zi succese mari. Forturile Torraro și Campomalon sunt pământ italian, astfel că cucerirea lor înseamnă deja o înaintare pe teritoriul dușman. Eri și alaltăeri trupele noastre au pătruns mai adânc cu vre-o 5 km. și au luat cu asalt vârfurile de munți Tonezza, Pasa della Vera și Monte Melignore. Prin aceasta armata noastră se găsește numai la o depărtare de 8 kilometri de valea Astico, care

duce peste fortificațiunile dela *Arsieri* spre câmpia Italiei. Italienii au adunat aici la rezeala trupe de unde le-a fost cu puțință și au încercat cu câteva contra atacuri zadarnice să ne pună stavilă înalntării noastre.

Un strălucit fapt al armatei noastre de aici e și cucerirea muntelui *Col Santa*, care are o înălțime de 2114 metri, așa încât stăpânește două văi: *Lena* și *Terragnola* și deschide calea spre forturile *Pasubio* și *Monte Formi*.

De altă parte în valea *Sugana* trupele austro-ungare au pătruns în *Roncegno* și au cucerit *Sasse Alta*, făcându-se în chipul a cesta din două părți stăpâni peste aceasta vale și peste linia ferată *Trient-Levico-Borgo*.

Dela începutul ofensivei în Tirolul sudic trupele noastre au prins 257 ofițeri italieni și 13.000 soldați de rând, 107 tunuri și 40 mitraliere. Intre tunuri sunt și 12 bucați cu calibru de 28 cm, cari sunt mândria artileriei italiene.

Rechemarea ambasadorului francez Blondel.

Din București vine importanta știre, că ambasadorul francez, Blondel, care de zeci de ani a ocupat această demnitate în România e pe cale să fie rechemat la Paris și înlocuit de fostul director la ministerul de externe francez, sub cabinetul *Barthou*, de *Saint Hilaire*.

Știrea aceasta provoacă senzație cu atât mai mare, cu cât se afirmă că în același timp va fi rechemat și atașatul militar francez, *Pichon*. Blondel are acum legături de rudenii în România, fiica lui e căsătorită cu prefectul din *Silistria*, *Ioan Cămărășescu*.

Toate ziarele de seară din București au anunțat eri rechemarea lui Blondel. Oficioul „*Independance Roumaine*” spune că Blondel singur a cerut rechemarea lui în Franța.

„*Adevărul*”, „*La Roumanie*”, „*Journal de Balcan*” afirmă că din motive de sănătate, Blondel a cerut pensionarea. „*La Politique*” scrie că lui Blondel îi se va încredința o înaltă demnitate financiară în Franța.

Se așteaptă la București și alte schimbări în diplomația Ententei, ca o urmare a acordului comercial între România și Puterile Centrale.

Luptele din Tirolul sudic.

Budapesta, 22 Maiu. — Luptele s'au estins într-o câmp trupele noastre au luat ofensiva și pe platoul dela *La fraun*. Vârful dela *Armenterra* l-am cucerit. Pe platoul dela *La fraun* trupele noastre au intrat în linia întâia a dușmanului, care a apărut-o cu îndârjire. Grupe care se compun din vânători tirolezi și o divizie de infanterie din *Linz* de sub comanda *A. S. I. și R.*, a moștenitorului *Arhiduce Carol Francisc Iosif* și-a sporit izbânzile cucerind *Cima dei Mesole* și izgonind pe Italieni de pe muntele *Borcola*. Spre sud de aici am luat iarăși trei tunuri mari de 28 cm. calibru. De pe *Col Santo* au înaintat trupele noastre spre *Pasubio*. Am ocupat și *Laynebert*. Alaltăieri am prins mai mult ca 3000 Italieni, între cari 84 ofițeri și am luat 28 tunuri și 8 mitraliere.

Germanii atacă „Omul Mort”.

Berlin, 22 Maiu. — În partea sudică și sudvestică a *Omului Mort* am înaintat linia noastră după o temeinică pregătire artileristică. Am făcut prizonieri 30 ofițeri și 1415 soldați și am luat 16 mitraliere și 8

tunuri. Contra atacurile franceze au rămas zadarnice. Focul de artilerie pe amândouă malurile râului *Meusa* e foarte înverșunat, deși alaltăieri nu s'au făcut atacuri cu infanteria.

Generalul Petain.

Ofensiva germană din jurul *Verdunului* a scos din întunerecul necunoscutului de generalul *Pétain*. De mult face servicii la cartierul general, dar numele nu i-l întâlnim, decât în comunicatul oficial, care dă seama despre vizita prezidentului republicei la cartierul general, unde afară de *Joffre*, a fost primit și de generalul *Pétain*, „comandantul trupelor dela *Verdun*”.

În Franța abia au știut ceva despre el. Presa l-a salutat ca de comandantul mare născut în vremuri mari, Geniul scos la iveală de împrejurările istorice. Eri încă ofițer necunoscut, azi comandantul victorios al unor trupe eroice, Oameni de felul acestora ne desvelesc particularitățile sufletului francez.

Generalul de 60 de ani e considerat ca unul dintre cei mai de valoare comandanți ai armatei franceze. A învățat în școala militară din *Saint-Cyr*. A devenit ofițer de infanterie, apoi profesor de tactică al școlii militare superioare. Mai târziu ajunse ca colonel în fruntea unei armate, iar la începutul războiului fu numit general. E de 15 ani cavalerul ordului de onoare, iar acum în semn de recunoaștere a meritelor sale de războiu, e șeful acestui ord. Trupele lui s'au luptat voinicește în jur de *Carency*, *Notre-Dame-de-Lorette* și în jurul *Ablain-Saint-Nazaire*. În *Maiu* trecut a rupt cu o repeziune așa de uimitoare frontul german, încât — spune o foaie franceză — n'am avut vreme să tragem toate foloasele din această învingere, deoarece a venit prea pe neașteptate. Dacă n'am putut profita din această victorie cum ar fi trebuit, cauza e că a venit prea pe neașteptate.

Iar apărarea *Verdunului* — post de onoare — de aceea i-au încredințat-o lui, fiindcă în *Septembrie* în *Champagne* a alungat vre-o șase kilometri pe Germani și a făcut vre-o 20 de mii de prizonieri.

Toți îi admiră puterea de om tânăr. E liniștit, dărz, disciplinat. În *Marselle* nici azi n'au uitat că, pe vremea când era căpitănu joca o noapte întreagă, și pe când lăutarii și tovarășii de joc cădeau pe rând de oboseală, *Filip Pétain* se ținea încă bine. Acum, pe timpul luptelor grele, se ducea în automobilul său cu perdele, în fiecare zi în linia de bătaie. În curs de două luni a avut 11 șoferi, cari n'au putut suporta siujba, n'au putut îndura goana nebună a automobilului, cum o cerea generalul. Mai bine să cadă de glonte dușman, spuneau ei, decât să le pună capăt vieții vre-o nenorocire de automobil. Ofițerii dela cartierul său trebuie să fie toți sportiști buni. Pe celce nu știe umbla bine pe bicicletă, nu știe alerga bine nu-l suferă în jurul său. În fiecare dimineață face vre o 10 minute gimnastică; îi place săritul. Dacă vrea să cerceteze ceva de multe-ori se sue într'un arbore fără vre'un ajutor. Cu alimentele nu face economii și se îngrijește din inimă de soldați. Susține ca și *Napoleon*, că „trupele se luptă cu stomacul”. La contraatacul dela *Douamont*, și a ospătat, afară în linia de bătaie, soldații cu supă caldă, cu carne și cu cafea neagră. Soldații îi admiră: liniștea, energia și vioiciunea. E foarte popular și se spune că în *Champagne* a făcut 5 kil. în fugă cu soldații săi. La *Verdun* a stat ceasuri întregi

în ploaie și zăpadă, fără tunică, privind desfășurarea luptei.

În afară de puterea fizică, spun foile franceze, e un mare talent militar și un mare general, o rară valvare morală, pe care republica l-a distins încredințându-i apărarea celei mai însemnate cetăți.

Foaia oficială de azi anunță că generalul *Pétain* a fost numit comandant al armatelor din centru și că urmașul său la *Verdun* e generalul *Nivelle*.

Informațiuni

Sibiu, 22 Maiu n.

Suferințele Irlandezilor.

Gustav Herod scrie despre poporul martir:

„Evident, Irlandezii au avut mult să se plângă de Anglia. Supuși de cătră anglo-saxoni în evul mediu, legați de coroana Angliei, întocmai ca frații lor Bretonii din Britania noastră, au fost legați de domeniul regatului francez, li s'a întâmplat în timpul revoluției engleze în secolul al șaptesprezecelea, o mare nenorocire. Englezii se făcuseră protestanți, și manifestau tendințe republicane; și-au permis chiar, într'o zi, să facă pe regele lor *Carol I* să suferă un tratament ca acela, pe care moșii nostri din revoluția franceză a făcut să suferă pe regele *Ludovic XVI*.”

„Bieții Irlandezi, rămași catolici și regaliști, întocmai ca în 1792 cei mai mulți Bretoni din dulcea noastră țară *Bretania*, au luat apărarea tronului și a altarului, și s'au făcut chorrani.

„Atunci, revoluționarii protestanți englezi i-au supus la un tratament mai rău decât cel pe care moșii noștri din 1793 l-au aplicat *Bretaniei* și *Vendeei*.”

„Revoluționarii protestanți au fost aspri pentru *Irlanda* învinsă; ei au început prin a se instala în colțul nord-est al Insulei, în provincia *Ulster* și prin a stabili acolo colonii engleze, protestanți fanatici, împingând în restul Irlandei pe nenorociții celți catolici. În restul insulei, au luat pământurile dela seniorii localnici, și le-au dat marilor seniori englezi protestanți și au transformat pe nenorociții Irlandezi în adevărați robi.

„În două rânduri, odată sub *Ludovic XVI*, altădată sub revoluție, noi am încercat să-i răsculăm;... tot ce a câștigat *Irlanda* din asta, a fost suprimarea parlamentului local, stabilit la *Dublin*, și suprimat la 1801.

„Din momentul acela, persecuția și mizeria au fost așa de îngrozitoare, încât unii Irlandezi și-au părăsit nenorocita insulă și au fugit în America, unde au dus cu ei ura lor în contra persecutorilor...”

România și Ententa. Marele ziarist englez, Dr. Dillon, unul din cunosătorii adânci ai politicii Ententei în Balcani, publică acum prea interesante amănunte despre felul cum au decurs tratativele între Ententa și România, cari tratative n'au dus la nici un rezultat în urma teribilei înfrângerii a Rușilor. Iată ce istorisește Dr. Dillon în „Daily Telegraph“:

D. Brătianu n'a voit să scadă nimic din pretențiunile lui, nu admitea nici un punct nelămurit în făgăduelile făcute de Ententă. Experiența României în 1877, când după ce a venit în ajutorul Rusiei, ca să bată pe Turci, ea s'a văzut despoiată de Basarabia și silită a se mulțumi cu Dobrogea, a fost motivul principal al acestei cereri de condiții definitiv stabilite.

S'a spus: Deși aceste cereri de compensații au fost destul de rezonabile în ele însuși, faptul de a le fi pus cu condiția pentru participarea României în război, alături de Ententă, pare mai mult opera unui învățtor de afaceri, decât a unui bărbat de stat.

Intr'un conflict atât de teribil ca cel de față, al cărui scop este realizarea de înalte idealuri, această tocmeală pentru obținerea teritoriale a aruncat — nici că se putea altfel — asupra statului și guvernului român o lumină sinistrală.

Acestei critici răspund amicii d-lui Brătianu, că majoritatea beligeranților le a servit ca exemplu și că aceștia aveau încă motive mult mai mici decât România.

Atâta timp cât armatele rusești erau victorioase, cererile României au fost respinse. Când trupele țarului, din lipsa de muniții s'au văzut nevoite să se retragă, au fost făcute concesii încetul cu încetul, ușoare întâi, apoi din ce în ce mai mari, pe măsură ce retragerea se accentua.

Apoi toate cererile au fost acordate, dar era prea târziu.

Intr'adevăr din cauza plecării armatelor rusești, România se afla atât de expusă la atacuri din diferite părți și atât de izolată de protectorii ei, încât înaltul comandament român socotea o intervenție ca fiind primejdioasă țării și inutilă pentru Ententa.

Frig și zăpadă. Intr'adevăr trebuie să ne gândim, că s'a stricat un șurub din masinaria lumii, când privim la evenimentele ce se desfășoară înaintea noastră. Natura se pare că suferă și ea, de aceea e timpul acesta atât de întors. Sâmbătă și Duminecă ne-am

trezit în Sibiiu cu un frig, care i-a făcut pe mulți să-și scoată din dulapuri paltoanele puse la odihnă. Munții noștri sunt acoperiți de zăpadă proaspătă, care a căzut eri și alături până la poalele lor. Chiar și dealurile din apropierea Sibiului s'au albit de omăt și din mai multe sate din împrejurime ni se vestește, că la ei a căzut zăpadă în zilele aceste. La Gurarâului omătul a căzut și în sat și acolo la deal zăpada e bineșor groasă. Ferește-ne doamne de rău!

Inaugurarea școlii industriale române din Lugoj. Fără zgomot, fără ripoteri și fără discursuri, se va inaugura, la Lugoj, în 11 Maiu a. c. cea dintâi școală industrială română. În cadre modeste își ia începutul o instituție culturală și economică, care, credem, se va desvolta, cum se desvoaltă un arbore în adâncă tăcere, încetul cu încetul, aducând roade bogate și folositoare bisericii și neamului nostru. Importanța acestei instituțiuni, în istoria luptelor și a năzuințelor noastre spre bine și spre mai bine, e mai presus de orice îndoială. Cine s'a ocupat mai deaproape cu chestiunea instrucțiunii și educațiunii ucenicilor dela meserii, va înțelege însemnătatea, ce comportă o școală, cum e și cea ce se deschide în edificiul fostului internat gr. cat. de băieți din Lugoj, unde deja e bine aranjată o lucrătoare de măsar, strugar și rotar, stând sub conducerea unui inteligent și iscusit industriaș, N. Ciorogariu și sub inspecțiunea și jurisdicțiunea susținătorului, care e Ordinariatul de Lugoj. În legătură cu acest atelier e internatul pentru ucenici, în care deocamdată se primesc gratuit numai orfani de ai războiului, având ei o corectă, rațională și părintească îngrijire atât trupească, cât și sufletească, din cari vor ieși industriași harnici, conștiențioși, cruțători, cu cunoștințe bogate teoretice și practice și cu convingeri puternice religioase-morale.

Fiecare suflet iubitor de progres s'a bucurat, văzând munca și jertfele, ce s'au adus în timpul din urmă din partea conducătorilor eparhiei de Lugoj pentru promovarea religiozității, moralității și a culturii poporului nostru. Puternica clădire a seminarului teologic împreună cu internatul pentru elevii români dela gimnaziul de stat de acolo, ridicat sub conducerea regretatului și marelui episcop Hossu și deschis de P. S. de episcopul Valeriu, — cel dintâiu institut pedagogic de fete înființat la stăruințele acestui Preasfințit, care, neputând

edifica în timpurile acesta anormale, a cedat o parte din reședința episcopescă pentru preparandie, în care sunt 70 eleve ordinare și tot atâtea privatiste în două cursuri și pentru care în anul viitor scolastic, când vor fi 3 cursuri, Părintele episcop își va ceda reședința întreagă, apoi școala de meserii, ce începe să se desvoalte cu smerenie — sunt tot atâtea fapte, cari grăiesc mai convingător decât orice cuvânt despre preocupările nobile și activitatea serioasă și bineplănută a conducătorilor celei mai mici și mai sărace dieceze române. — Dumnezeu să reverse darurile sale bogate și peste începutul celei dintâiu școale române de meserii! (Cult. creștină).

Un mare scriitor german în România. „Minerva“ anunță că vestitul autor al romanului palpitant, „Tunelul“, Bernard Kellermann, care în calitate de corespondent de război al lui „Berliner Tageblatt“ a fost pe frontul francez, acum trimete icoane din război de pe frontul rusesc, a vizitat orașul Iași.

Desconcentrări și concentrări de trupe în România. Din București se anunță oficial că au fost date ordine pentru trimiterea în concediu până la noi dispozițiuni a contingentelor 1912 și 1913 din cavaleria și 1913 din infanterte.

În schimb au fost chemate pentru o concentrare de 30 zile, contingentele 1895 până în 1908, repartizate în 3 serii: Seria I dela 5 Maiu la 5 Iunie, seria II dela 5 Iunie la 5 Iulie, seria III-a dela 5 Iulie la 5 August.

Încă o comisiune română în Rusia. În vederea aducerii în România a mărfurilor sosite la Vladivostok, în special a sacilor, care se simte foarte mare nevoie, recolta noua fiind aproape, direcția munițiilor dela ministrul de război din București, a instituit o comisiune care a plecat în Rusia. Comisiunea are însărcinarea de a recepționa mărfurile și a face intervenția necesară ca tranzitarea și transportul să se facă cât mai curând.

În teatrul orășănesc din localitate trupa d-lui Kiss Arpad va juca Marți Noii Alb și o mică operetă. Mercuri Rămăbun, Joi Grün LIII Sâmbătă Cabaret Duminecă Femeia cu haina roșie, iar seara Inelul de logodnă.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu.

Pentru editură responsabil: Ioan Hereș.

Tiparul: „Tipografia Poporului“.

Numeri singuratici din Foia Poporului

se află la următorii vânzători în orașele:

Abrud: Ioan Tengher	Dej: Mühlberg Jenő	Săsciori: Nicolae Răchitan
Alba-Iulia: Publius Murășan	Dobra: M. Hereșiu	Satul nou: Emilia Bogdan
Arad: Librăria Klein Mór	Ghioroc: Augustin Butariu	Sebeșul Răsesc: Librăria Erich Hutter
Băița: Ioan Belea	Hajmóker: Librăria Szabó Károly	Sibiiu: Librăria „Foia Pop.“ Traffica Barbu
Beiuș: Librăria „Doina“	Hateg: Nicolae Shucea	„Herm. Frank“
Bistrița: F. Stolzenberg	Hunedoara: Nicolae Tintea	„Karl Engber“
Blaj: Librăria Seminarială	Königsfeld-Brünn: Vinbald Sobol	„Luise Knop“
Brad: Librăria „Minerva“	Lipova: Onuș Moldovan	„Laj. v. Nemeth“ „Jahota“
Brașov: „Brassoi Lapok“	Lugoj: Librăria Gh. Țăranu	I. Binder
Brünn: Fried. Irrgang Bruder Witzek Arnold Borkovec Fany Endlicher	Orăștie: Weiss Dezső	Turda: Librăria Poporală
Cluj: Petru Barițiu Grünfeld Jozsefné Jokai Tözsdé Luday Tözsdé	Oravița: Librăria I. E. Țăranu	Vârșet: Amalia Kirchner
Deva: Libr. Schuller Albertné	Rădăuți: Samuel Harth	Viena: Comitetul de caritate al Cărei române pentru soldați rom. răniți. (le imparte gratis)
	Rășinari: Bucur Țincu	Ilie Radu, I Wallischg. 8
	Săliște: Dumitru B. Comșa	Traffica A. Locatelli VII Mariahilferst. 72
		Vintul de jos: Filia „Ardeleana“

În toate aceste locuri se află „Foia Poporului“ în ziua primă sau a doua după trimiterea din Sibiiu, după cum e depărtarea.

Foia de Joia-Dumineca costă 10 bani, cea de Marția și Sâmbăta 8 bani

Cine ar dori se vândă foia, sau ne poate recomanda vânzători de foi în orașele și satele unde nu sunt, se binevoiescă a scrie la Administrația „Foia Poporului“, de unde va primi condițiile. De la vânzarea de foi se poate avea un câștig destul de bun.

Spre orientarea nouilor abonați.

Cătră toți cetitorii noștri, inteligentă și țărani dela sate, ne adresăm cu rugarea, să binevoiescă a lăți cât mai tare foia noastră în cercul cunoscuților lor.

„Foia Poporului“ se poate abona: cea de Dumineca singură, ca și până acum, sau la oaltă cu cea de Marția și Sâmbăta. (Foilile de Marția și Sâmbăta nu se pot însă abona decât numai amândouă laolaltă). Prețul abonamentului este:

Foia de Dumineca:
Pe un an K 5.40
Pe o jumătate de an „ 2.70

Foia de Marția și Sâmbăta:
Pe un an „ 8—
Pe o jumătate de an „ 4—
Pe trei luni „ 2—
De acum până la Anul nou . 6—

Cine dorește să cunoască „Foia Poporului“, să ne scrie pe o simplă cartă postală, iar noi îi vom trimite momentan un număr de probă gratis din foia de Dumineca, Marția sau Sâmbăta, după cum va dori.

Cele mai frumoase

Illustrate

Vederi din Sibiiu. Porturi naționale, ilustrate artistice și pentru orice ocazii, apoi

Hârtii pentru scrisori

dela cele mai simple până la cele mai fine și mai moderne, în diferite calități și colori moderne se află, cu prețuri ieftine, în Librăria dela

„Foia Poporului“ SIBIIU.

Strada Măcelarilor Nr. 12

Probați numai odată și vă veți convinge.

Mape de vânzare

Mapa Europei K 12
„ Rusiei cu Galiția 12
„ Franței cu Belgia 12
„ Țărilor balcanice 12

Se află de vânzare la
Administrația „FOIA POPORULUI“
Pentru porto recomandat este a se adăuga 35 bani deosebit.